

نقش تعمیل کننده

تعليق مراقبتی به عنوان کیفر جایگزین زندان

٢٩٦

دکٹر محمد صالح ولیدی

(استادیار دانشگاه آزاد اسلامی)

۲- کمک به مجرم برای اجتماعی شدن
و بازگشت به زندگی عادی در جامعه: یکی
دیگر از هدفهای تعلیق اجرای مجازات، ابراز
عطوفت و ارفاق به مجرم از طریق تمهدید به
اجرای مجازات در آینده‌ای است که بیش از
خود مجازات در رفتار مجرم - در مدت تعلیق
- می‌تواند مؤثر باشد، چنانکه در فرست
مناسبی برای مجرم در نظر گرفته می‌شود و او
با اتخاذ رفتار مناسب، آمادگی خود را برای
بازگشت به زندگی عادی در جامعه به اثبات
می‌رساند و از مزایای معافیت از مجازات نیز
پیشگیره مند می‌شود.

۳- صرفه جویی در هزینه های زندان و استفاده جامعه از کار و فعالیت مجرمین؛ تعلیق اجرای مجازات مجرم از طرف دادگاه، مشروط است به اینکه مجرم در ایام تعلیق، مرتكب جرم دیگری نشود تا از اجرای مجازات معاف گردد. این امر نه تنها باعث کاهش هزینه های نگهداری زندانی می گردد بلکه چون مجرم در زمان استفاده از تعلیق پیشه و شغل معین خود را از دست نداده و به کار و فعالیت اجتماعی خود ادامه می دهد، درنتیجه هم او و هم جامعه، از عملکرد اقتصادی و عملی وی، بهره مند خواهد شد.

شرح دومین مبحث؛ اهداف تعلیق و
مجازات‌های قابل تعلیق:
نهاد تعلیق اجرای مجازات نیز مانند هر
تأسیس حقوقی دیگری برای تحقیق بخشیدن
به اهداف خاصی، قانونگذاری شده است؛
علاوه بر این همان‌گونه که قبل اشاره شد
همه مجازات‌ها قابل تعلیق نیستند چون
قانونگذار بر حسب نوع جرایم و مجازات‌های
آنها در اعطای این ارفاق قانونی محدودیت‌هایی
قابل شده است که در این مختصر بدان
می‌پردازم.

گفتار اول؛ اهداف تعلیق مجازات:

۱ - جلوگیری از تأثیر سوء مصحابت مجرم با زندانیان سابقه دار؛ به جرأت می‌توان ادعا کرد که مهمترین هدف تعلیق اجرای مجازات، اینست که دادگاه با صدور حکم تعلیق، مانع ورود مجرم به محیط جرم زای زندان گردد و با این کار عملًا مجرم را از فرآگیری رفتارهای مجرمانه در شرایط نامساعد زندان (برابر تماس با مجرمین سابقه دار) دوزمی کند و این امر نه تنها در تهدیب اخلاق و تربیت وضعیت روحی و روانی مجرم می‌تواند مؤثر باشد بلکه زمینه تکرار جرم را در نزد این قبیل مجرمین به حداقل می‌رساند.

ارتکاب برخی از جرایم قابل تعزیر به دلیل مخاطرات و لطمای که به نظم و مصالح عمومی جامعه وارد می‌کنند، محکومیت به‌این قبیل جرایم را غیرقابل تعليق می‌شناسد و برای تحقق این هدف، ضمن ماده (۳۰) قانون مجازات اسلامی، مفنن اجرای احکام جزائی زیر را غیرقابل تعليق اعلام کرده است:

- ۱- مجازات کسانی که به وارد کردن و یا ساختن و یا فروش مواد مخدر اقدام و یا به نحوی از انحا با مرتكبین اعمال مذکور معاونت می‌نمایند.

- ۲- مجازات کسانی که به جرم اختلاس یا ارتشا یا کلاهبرداری یا جعل و یا استفاده از سند معمول یا خیانت در امانت یا سرقتنی که موجب حد نیست یا آدم ریایی محکوم می‌شوند.

- ۳- مجازات کسانی که به نحوی از انحا با انجام اعمال مستوجب حد، معاونت می‌نمایند.

در اینجا علاوه بر احکام جزائی فوق که به طور صریح در قانون غیرقابل تعليق می‌باشد، سایر مجرمینی که مشمول قاعده تعدد جرم قرار می‌گیرند، به علت تجاوز مکرر به نظام اجتماعی غیرقابل ارافق شناخته می‌شوند و سزاوار اعطای تعليق مجازات نخواهد بود. به همین جهت، مفنن در ماده (۳۶) قانون مجازات اسلامی صریحاً شخصی را که مشمول مقررات تعدد جرم باشد مستحق اعطای تعليق مجازات نمی‌شناسد. در این ماده آمده است: «مقررات مربوط به تعليق مجازات، درباره کسانی که به جرایم عمدى متعدد محکوم می‌شوند قابل اجرا نیست و حتی در صورتی که حکم محکومیت قطعی متعددی عليه یک شخص در مورد جرایم عمدى صادر شده باشد و یکی از این احکام به علت اشتباه و بی‌اطلاعی از وجود سایر جرایم در ضمن رسیدگی مطلق شده باشد، این حکم فسخ می‌گردد».

(هـ-الف) عدم تأثیر تعليق بر حقوق الناس:
به موجب ماده (۳۱) قانون مجازات اسلامی، چنانچه تعليق اجرای مجازاتی که با حقوق الناس

می‌شوند، صدور حکم تعليق اجرای مجازات به موجب مندرجات بند "الف" از ماده (۲۵) قانون مجازات اسلامی، مشروط به فقدان سابقه محکومیت قطعی به مجازاتهای زیر است:

- ۱- محکومیت قطعی به حد.
- ۲- محکومیت قطعی به قطع یا نقص عضو.
- ۳- محکومیت قطعی به مجازات جبس به بیش از یک سال در جرایم عمدى.
- ۴- محکومیت قطعی به جزای نقدي به مبلغ بیش از دو میلیون ریال.

- ۵- سابقه محکومیت قطعی دو بار یا بیشتر به علت جرم‌های عمدى یا هر میزان مجازات.

(ج-۱) از نظر وضعیت اجتماعی مجرم: یکی دیگر از شرایط اعطای تعليق اجرای مجازات که در بند "ب" از ماده (۲۵) قانون مجازات اسلامی، بیش بینی شده، اینست که دادگاه با توجه و درنظر گرفتن وضعیت اجتماعی و سوابق زندگی مجرم و همین‌طور، با اوضاع و احوالی که موجب ارتکاب جرم گردیده است، حکم تعليق صادر خواهد نمود. نکته قابل ذکر درخصوص احراز این شرط اینست که در حال حاضر، تشخیص استحقاق مجرم با رعایت این شرط از طرف دادگاه، غالباً نظری است. با وجود این، چون نهاد تعليق مجازات اساساً برپایه ارافق و اغماض استوار می‌شود لذا اعطای آن با توجه به

محدودیتهای قائل شده است که در این مقال، آنها را تحت عنوان شرایط ماهوی و صوری تعليق مجازات مطرح نموده مورد بحث و بررسی قرار می‌دهیم.

۱- شرایط ماهوی تعليق اجرای مجازات

(الف-۱) از نظر نوع مجازات:

قانونگذار مجازاتهای قابل تعليق را در ماده (۲۵) قانون مجازات اسلامی، بدین نحو مشخص نموده است: «در کلیه محکومیتهای تعزیری یا بازدارنده، حاکم می‌تواند اجرای تمام یا قسمتی از مجازات را با رعایت شرایط مندرج در این ماده از دو تا پنج سال متعلق نماید». با توجه به ماده فوق این مطلب روشی می‌شود که قلمرو اجرائی اختیار دادگاه در اعطای تعليق اجرای مجازات به مجرم، به قرار ذیل است:

اولاً- باید جرم از جمله جرایم قابل تعزیر یا مجازاتهای بازدارنده باشد. ثانياً- محکومیت مجرم به مجازاتهای تعزیری یا بازدارنده اعم است از اینکه نوع جرم ارتکابی مجرم از جرایم عمدى یا جرایم غیرعمدى، قابل تعزیر یا مجازات بازدارنده باشد. ثالثاً- ارتکاب برخی از صدمات بدنه عمدى موجب قصاص عضو، مانند شکستن یا کندن دندان دیگری که مجازات آن با رعایت شرایط مقرر در قانون، شلاق تعزیری می‌باشد، قابل تعليق خواهد بود. همین طور ارتکاب زنا موجب حد که با

اعطای تعليق به مجرم، بدین ترتیب که (مینه تأهید در اجرای مجازات را هراهم من نماید، فرست متناسبی در اهتمار محکوم قرار می‌دهد تا با پیروی و اطاعت از قواعد و مقررات اجتماعی، پای‌بلدی فود را به اجرای نظمات اجتماعی به البات بررسالد

تحقیقات اجمالی که دادگاه معمولاً در بررسی وضعیت اجتماعی و سوابق زندگی مجرم به عمل می‌آورد، برای اعطای تعليق اشکالی ندارد.

(د-۱) مجازاتهای غیرقابل تعليق: همان گونه که قبل اشاره شد، قانونگذار، محکومیتهای تعزیری یا بازدارنده را مطلقاً قابل تعليق اعلام کرده است. متنها چون

چهار بار اقرار نزد حاکم ثابت می‌گردد، اگر مرتكب کمتر از چهار بار اقرار نماید، تعزیر می‌شود که قابل تعليق خواهد بود. رابعاً- سایر محکومیتهای تعزیری یا بازدارنده خواه به صورت جبس، خواه شلاق تعزیری یا جزای نقدي باشد، قابل تعليق خواهد بود.

(ب-۱) از نظر شخص مجرم: در مورد اشخاصی که مرتكب جرم

هرگاه مجازات جرم ارتکابی قانوناً مبتنی توأم با
مجزای نقدی باشد، مبتنی مزبور قابل تعلیق است ولی تعلیق
هزای نقدی توأم با مبتنی قابل تعلیق نیست.

تعليق که در ماده(۲۹) قانون مجازات اسلامی، مورد تأکید مقتن قرار گرفته، اینست که دادگاه با توجه به خصوصیات شخصیتی شخص مجرم، در ضمن صدور حکم تعليق می‌تواند اجرای دستورهای ذیل را در مدت تعليق از محکوم علیه بخواهد و مجرمی که درباره او قرار تعليق اجرای مجازات صادر شده، مکلف به اجرای دستورات دادگاه به ترتیب زیر می‌باشد:

- ۱- مراجعه به بیمارستان یا درمانگاه برای درمان بینماری یا اعتیاد خود.
- ۲- خودداری از اشتغال به کار یا حرفة معین.
- ۳- اشتغال به تحصیل در یک مؤسسه فرهنگی.
- ۴- خودداری از تجاوز به ارتکاب محترمات و

اشد به دستور دادگاه فوراً آزاد می‌شود. تباریان، صدور قرار تعليق اجرای مجازات بنانچه بعد از صدور حکم محکومیت مجرم به مجازات، به طور جداگانه صادر گردد فاقد جاhest قانونی و قابل نقض خواهد بود. معملاوه ، به موجب ماده (۲۸) قانون مزبور، دادگاه باید جهات تعليق، موجبات تعليق و مدت تعليق بین دو تا پنج سال را در حکم قيد ماید، و به مجرم تذکر دهد چنانچه در طول مدت تعليق مرتكب جرم جديدی شود مجازات غردو جرم درباره اش اجرا خواهد نشد ولی اگر مردمت تعليق تخلفی از مقررات جزائی و استورات دادگاه صورت نگيرد، معافیت مجرم ز مجازات قطعی می گردد و آثار محکومیت معلق او بی اثر محسوب شده، از سجل گففری و محو می‌شود.

۴- خودداری از تجاوز به ارتکاب مجرمات و محو می شود.

ترک واجبات یا معاشرت با اشخاصی که دادگاه معاشرت با آنها را برای محکوم علیه مضر تشخیص می دهد.

۵- خودداری از رفت و آمد به محلهای معین.

۶- معرفی خود در مدت‌های معین به شخص یا مقامی که دادستان تعیین می کند.

ضمانت اجرای این امر را قانونگذار در ماده (۳۲) قانون میزبور چنین مقرر داشته است: هرگاه محکوم علیه از تاریخ صدور قرار تعليق جرای مجازات درمدتی که از طرف دادگاه مقرر شده ، مرتكب جرایم مستوجب محکومیت مذکور در ماده (۲۵) نشود ، محکومیت تعليقی بی اثر محسوب و از سجل

کیفری او محومی شود.»^(۱) این نکته را نیز نباید فراموش نمود که تغليق اجرای مجازات، نه تنها باعث معافیت مجرم از مجازات عموماً به منظور اصلاح و تربیت و بازداشتمن او از ارتکاب جرم مجدد صورت می‌گیرد.

۳ - چگونگی فسخ قرار تعليق يا اصلاح آن: همان گونه که قبلاً اشاره شد، مجرمی که حکم محکومیت او معلق شده است، لزوماً باید دستورات دادگاه را در دوران تعليق رعایت نماید. اما اگر درمدتی که اجرای حکم مجازات او از طرف دادگاه مقرر شده است، مرتكب جرم چنانچه از سوی مجرم در طول مدت تعليق تخلفی از دستور دادگاه نشده باشد و او مرتكب جرم دیگری نگردیده باشد لغو خواهد شد.

۲ - شرایط مربوط به دوران تعليق اجرای مجازات: یکی دیگر از شرایط شکلی صدور حکم

همراه باشد، صدور حکم تعليق تأثیری در حقوق الناس نخواهد داشت و حکم مجازات در این موارد با پرداخت خسارت به مدعی خصوصی اجرا خواهد شد.

چنانچه ملاحظه می شود، مقدمه به منظور
حمایت از صاحبان حق و جبران خسارت
متضرر از جرم یا مدعی خصوصی، صدور
حکم تعیق را منوط به پرداخت خسارت مدعی
خصوصی کرد هاست. بنابراین، برفرض صدور
حکم تعیق، در صورتی که محاکوم علیه، از رد
عین یا مثل مال یا ادای قیمت یا پرداخت ضرر
و زیان ناشی از جرم مورد حکم امتناع نماید،
دادگاه به موجب ماده (۶۹۶) قانون مجازات
اسلامی، در صورت تقاضای محاکوم له با
فروش اموال محاکوم علیه به جز مستثنیات
دین، حکم را اجرا یا تا استیفای حقوق
محاکوم له، محاکوم علیه را بازداشت خواهد
نمود و این بازداشت تا صدور حکم اعسار و یا
پرداخت ضرر و زیان به صورت تقسیط ادامه
خواهد داشت.

(و-الف) : اقدامات تأميني قابل تعليق
نستند:

تعليق مجازات زمانی قابل قبول است که دادگاه تشخیص دهد که تهدید به اجرای مجازات، موجب احتراز مجرم از ارتکاب جرم می‌گردد و اگر واقعاً امکان زیاد وقوع جرم در آینده، پیش‌بینی شود و برای این کار در قانون باقدام تأمینی مناسب باشد تعلیق آن با هدف احتماع، تعليمه، سازمان خواهد بود.

— 1 —

**مبحث دوم : شرایط شکلی تعليق و
محدوده اجرائی و آثار آن :**
گفتار اول : شرایط شکلی تعليق اجرای

۱- نحوه صدور قرار تعليق و آثار آن:
 هرگاه دادگاه مجرم را قانوناً مستحق تعليق
 مجازات بداند ، در محدوده ماده ج (۲۷)
 قانون مجازات اسلامی ، ضمن صدور حکم
 محکومیت مجرم به مجازات ، قرار
 تعليق اجرای مجازات را صادر می کند .
 در این صورت ، چنانچه مجرم در بازداشت

صلاحیتدار منعکس گردد.
مهمنترین آثار صدور حکم تعليق عبارتند از:

۱ - به محض صدور قرار تعليق مجازات، اجرای مجازات معلق خواهد شد و درصورتی که مجرم در بازداشت باشد، آزاد خواهد شد.

۲ - در مورد محاکومیت به جزای نقدی، به محض صدور قرار تعليق، جزای نقدی موقتاً دریافت نمی‌شود.

۳ - در مورد محاکومیت به شلاق تعزیری نیز با صدور قرار تعليق، اجرای آن موقتاً به تأخیر می‌افتد ولی درصورت اتمام مدت تعليق، اجرای آن "کان لم یکن" می‌گردد.
ادامه دارد ...

بنی نوشت:

- برای اطلاع پیشتر درابن باره، به کتاب "حقوق جزای عمومی"، جلد چهارم، دکتر محمد صالح ولیدی، صفحات ۱۹۳ به بعد مراجعه نمایید.

تعزیری و بازدارنده به هر میزانی که باشد، قابل تعليق است. با وجود این، به موجب ماده (۲۶) قانون مجازات اسلامی، در مواردی که

جزای نقدی با دیگر تعزیرات همراه باشد، دیگر جزای نقدی قابل تعليق نخواهد بود.

بدین ترتیب هرگاه مجازات جرم ارتکابی قانوناً حبس توان با جزای نقدی باشد، حبس مزبور قابل تعليق است ولی تعليق جزای نقدی توان با

حبس قابل تعليق نیست. تنها استثنای در این خصوص، جرم اختلاس است که به موجب تبصره ماده (۵) قانون تشديد مجازات مرتكبین ارتشاء و اختلاس و کلاهبرداری،

(مصطفوی ۱۳۶۷) مجمع تشخيص مصلحت

نظام اسلامی، صراحتاً مقرر می‌دارد:

هرگاه مرتكب اختلاس قبل از صدور کیفرخواست تمام وجهه یا مال مورد اختلاس را مسترد نماید، دادگاه او را از تمام یا قسمتی از جزای نقدی معاف می‌نماید و اجرای مجازات حبس را معلق، ولی حکم انفال درباره ارجاع خواهد شد.

۴- مجازاتهای تكمیلی و تبعی:

محاکومیت به مجازاتهای تكمیلی و تبعی، از قبیل تعطیل محل کسب، لغو پروانه و غیره که به ضمیمه مجازاتهای اصلی مورد حکم قرار می‌گیرند، با احراز شرایط تعليق قابل تعليق می‌باشد. علاوه بر آن، مفنن سال (۱۳۷۵) در ماده (۷۲۸) قانون مجازات اسلامی، قاضی دادگاه را مجاز دانسته تا با ملاحظه خصوصیات جرم و مجرم و دفعات ارتکاب جرم، در موقع صدور حکم و درصورت لزوم، از مقررات مربوط به تخفیف، تعليق و مجازاتهای تكمیلی حسب مورد استفاده نماید.

گفتار سوم؛ آثار تعليق اجرای مجازات:

تعليق اجرای مجازات، ارفاقی است برای مجرم و درصورت اجرای مشروط آن درمدت معین، آثار آن "کان لم یکن" خواهد شد. بدین لحاظ باید برای کلیه محاکومینی که مجازات آنها معلق شده است، بلافضله بعد از قطعیت حکم محاکومیت، برگ سجل کیفری به نام مجرم تنظیم گردد و به مراجع

جدیدی که مستوجب محاکومیت مذکور در ماده (۲۵) است شود، به موجب ماده (۳۳) قانون مجازات اسلامی، تعليق اجرای مجازات سابق توسط دادگاه صادر کننده تعليق یا دادگاه جانشین ملغی خواهد شد تا حکم معلق نیز درباره محاکوم عليه اجرا گردد.

همچنین به موجب ماده (۳۴) قانون مزبور، هرگاه بعد از صدور قرار تعليق معلوم شود که محاکوم عليه دارای سابقه محاکومیت به جرایم مستوجب محاکومیت مذکور در ماده (۲۵) بوده و دادگاه بدون توجه به آن اجرای مجازات را معلق کرده است، دادستان با استناد به سابقه محاکومیت از دادگاه تقاضای لغو تعليق مجازات را خواهد نمود و دادگاه پس از احراز وجود سابقه، قرار تعليق را الغا خواهد کرد. این اقدام دادگاه را می‌توان نوعی تصحیح حکم تعليق اجرای مجازات محسوب نمود.

گفتار دوم؛ قلمرو اعمال تعليق مجازات:

محدوده اعمال تعليق اجرای مجازات را با توجه به مقررات فصل سوم از باب دوم قانون مجازات اسلامی و همچنین براساس اصول کلی حاکم بر جرایم قابل تعزیر یا مجازاتهای بازدارنده، می‌توان به ترتیب زیر مطرح نموده، مورد بررسی قرار داد.

۱- محاکومیت به کیفر حبس:

محاکومیت به مجازات حبس، یکی از مصاديق بارز جرایم قابل تعزیر است. مجازات حبس در محاکومتهای تعزیری یا بازدارنده اعم است از حبسهای طویل المدت یا کوتاه مدت، که به هر میزانی که باشد مشمول تعليق خواهد شد و اختیار دادگاه در این مورد محدودیتی ندارد.

۲- محاکومیت به مجازات شلاق مادون حد:

ماجازات شلاق مادون حد، که نوعی از محاکومتهای تعزیری محسوب می‌شود و بر جسم و جان مجرم تعليق می‌گیرد، به هر میزانی که باشد قابل تعليق می‌باشد.

۳- محاکومیت به جزای نقدی:

محاکومیت به جزای نقدی در جرایم